

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- «Φανατισμός και Συγκρητισμός»: Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους 193
- Ἐκ τῆς Ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας 196
- Ἐκ τῶν Θαύματων τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης 198
- Νέες Ἱερᾶς Εἰκόνες 199
- Ὁ λαμπρὸς Ἐορτασμός τῶν Ἁγίων Θεοφανίων 200
- «Διὰ καταδύσεως ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται»:
Ἐόρτιον Μήνυμα Ἁγίων Θεοφανίων 202
- Ἀνακοίνωσις: Γιὰ τὸν Διωγμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὁρους. 204
- Ἐκδοσις βιβλίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ
στὴν ἀλβανικὴ γλῶσσα 206
- «Εἶπε Γέρον»: «Ἡ σωματικὴ ἀρρώστια εἶναι σπουδαιότατη ἄσκηση τῆς ἀρετῆς»...207

Βιβλιοπαρουσιάσεις

† Μητροπολίτου Κυπριανοῦ, «Ἐχεις Εἰσιτήριο;»

Γιὰ τὴν Μετάνοια καὶ τὴν Ἐξομολόγησι

Φωτογραφία ἐξοφύλλου:

Ὁ Καλὸς Ποιμὴν.

Κέντημα ἐπὶ Ἀρχιερατικοῦ Σάκκου.

Ἐκ τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ὁ ἀνεγειρόμενος νέος Προσκυνηματικὸς Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας
(Χειμῶνας 2003)

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης
Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 24 11 380. • Telefax:
210 24 11 080. • E-mail: Kyprianos@hol.gr • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου
40, τηλ.: 210 646 1660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ,
Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἐμμονὴ εἰς τὴν Συνειδήσιν Ἀποκλειστικότητος τῆς Ἀληθείας

Φανατισμὸς καὶ Συγκρητισμὸς

Τὰ δύο ἐπικίνδυνα ἄκρα
καὶ ἡ «Βασιλικὴ Ὁδὸς» τῆς Ὁρθοδοξίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

ΕΠὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους 2003, εὐχομαι ὀλοθύμως ἡ περίοδος αὐτὴ νὰ εἶναι θεάρεστος καὶ μὲ συνεχῶς αὐξανόμενο εἰς ὄλους μας τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεώς μας, ἀλλὰ καὶ μὲ συνεχῶς ἐπίσης αὐξανόμενην τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὴν ἐν Χριστῷ Ζωὴν, διὰ πρεσβειῶν τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

α.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, τὰ ὅποια ἔχουν διαδραματισθῆ ἀπὸ τῆς τραγικῆς 11.9.2001 μέχρι σήμερον καὶ ὅσα εὐρίσκονται ἐν ἐξελίξει, ἐπιβεβαιώνουν τὴν περυσινὴν μου διαπίστωσιν, ὅτι «*ἡ ἀνθρωπότης ἔχει εἰσελθεῖ σαφῶς εἰς μίαν νέαν κρίσιμον περιόδον, ἡ ὅποια προκαλεῖ εὐλόγα καὶ ἀγωνιώδη ἐρωτήματα*»¹.

Εἰς τὴν σύγχρονον παγκοσμιοποιημένην κοινωνίαν μας, ἀκριβῶς μάλιστα εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου αἰῶνος καὶ τῆς τρίτης χιλιετίας, δύο κίνδυνοι πολὺ ἀπειλητικοὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ προσκῆνιον: ὁ πολύμορφος **Φανατισμὸς** καὶ ὁ πολύμορφος **Συγκρητισμὸς**.

Δεξιὰ εὐρίσκεται ὁ **Φανατισμὸς**, ὁ ὁποῖος συνήθως πολιτικοποιημένος, ἐξτρεμιστικὸς καὶ ξενόφοβος, μὲ τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν βίαν, τὴν ἐπιθετικότητα καὶ τὴν μισαλλοδοξίαν, ἀναιρεῖ πλήρως τὸ **Ὁρθόδοξον Ἴηθος**, τὸ ὁποῖον εἶναι ἦθος ἀγάπης, εὐσπλαγχνίας, ἀποδοχῆς, καταλλαγῆς, φιλοξενίας, ἐλευθερίας καὶ μετριοπαθείας.

Ἀριστερὰ εὐρίσκεται ὁ **Συγκρητισμὸς**, ὁ ὁποῖος ὑπεράγει ἀνεκτικὸς, συμβιβαστικὸς, διαλεκτικὸς, συνθετικὸς καὶ ἐγκοσμιοκρατικὸς, ἐλαχιστοποιεῖ τὴν σημασίαν τοῦ **Ὁρθόδοξου Δόγματος**, τὸ ὁποῖον ὀριοθετεῖ σαφῶς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀληθείας καὶ τὴν περιοχὴν τῆς πλάνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κόσμου τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ σκότους τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ σατανᾶ.

Ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, εὐρισκομένη ὡς **«Βασιλικὴ Ὁδὸς»**² ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον, ἀποφεύγει σταθερῶς τοὺς ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς ἐξ ἀριστερῶν πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν νὰ νοθεύσουν τὴν χαρισματικὴν **Μαρτυρίαν Της**, τὴν ὄντως **«Ἀλήθειαν καὶ Ζωὴν»**³, τὴν ὁποῖαν ἐπαγγέλεται ὁ Θεάνθρωπος.

Ο ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ, επίθετικός και μισαλλόδοξος, δέν όφείλεται εις την έλλειψιν συνεργασίας μεταξύ τών Θρησκειών, οϋτε ή **Διαθρησκειακή Συνεργασία** θά κατορθώση δῆθεν νά τόν αντιμετώπιση αποτελεσματικῶς και ριζικῶς.

Τὸ **ἦθος τῆς ανοχῆς**, τὸ όποιον θεβαίως πρέπει νά ένθαρρύνεται εις επίπεδον Κυβερνήσεων και άνθρωπιστικῶν Κινημάτων, δέν είναι τὸ ζητούμενον από την Έκκλησίαν, ή 'Όποία όφείλει νά διατηρήσῃ την ιεραποστολικήν Της προοπτικήν έναντι τών Θρησκειών τοϋ κόσμου.

Άλλά και έδῶ δέν θά πρέπει νά καλλιεργῶνται ψευδαισθήσεις: άκόμη και ή **άνοχή** δέν είναι εύκολον οϋτε νά έπιτευχθῆ οϋτε και νά διατηρηθῆ, έφ' όσον θά ύφίστανται πάντοτε οί δύο **άστάθμητοι παράγοντες**, δηλαδή τά άνθρώπινα πάθη και ό διάβολος.

Η 'Ορθόδοξος Έκκλησία μας μίαν μόνον ειρήνην γνωρίζει: εκείνην ή όποία προέρχεται από την καθαρτικήν, φωτιστικήν και άγιαστικήν χάριν τοϋ Άγίου Πνεύματος, ή όποία θεραπεύει τά πάθη και φυγαδεύει τόν διάβολον.

Οί Ποιμένες τῆς Έκκλησίας, άντι νά επιδιώκουν μέσω τῆς **Διαθρησκειακῆς Συνεργασίας** μίαν χίμαιραν, όφείλουν νά εργάζωνται νυχθημερόν δια νά καταστήσουν τὸ Ποίμνιον των **πραγματικῶς χριστιανικόν**.

Είναι κοινή ή Πατερική Διδασκαλία εις τὸ θέμα αυτό: όταν ό Χριστιανός έχη εις την καρδίαν του την Ειρήνην τοϋ Θεοϋ, τότε ειρηνεύει γύρω του όλος ό κόσμος.

Σήμερον, είναι όσον ποτε άλλοτε επίκαιρος ή έμπειρική διδασκαλία τοϋ 'Οσίου Σεραφεϊμ τοϋ Σάρωφ:

«**Σὲ ίκετεύω, χαρά μου**», έλεγε ό ειρηνοφόρος Στάρετς, «**σὲ ίκετεύω, άπόκτησε τὸ πνεϋμα τῆς ειρήνης... Ειρηνεύει την ψυχή. Και συγχρόνως ειρηνεύει όλόκληρη την άνθρωπότητα και μαζί και την φύση... Άπόκτησε την έσωτερική ειρήνη και χιλιάδες ψυχῆς θά βροϋν κοντά σου την ειρήνη...**»⁴.

Άλλά, και ό 'Ιεροδ Χρυσόστομος μᾶς άφυπνίζει διαίως από τόν λήθαργον τῆς άμελείας με τὸ κατ' έξοχήν κοινωνικόν και ιεραποστολικόν μήνυμά του:

«**Οϋδεις άν ήν 'Ελλην**», βροντοφωνεϊ ό 'Άγιος, «**ει ήμεις ήμεν Χριστιανοί, ως δεϊ' ει τὰ τοϋ Χριστοϋ έφυλάττομεν, ει ήδικούμεθα, ει έπλεονεκτούμεθα, ει λοιδορούμενοι εύλογοϋμεν, ει κακῶς πάσχοντες εύηργοϋμεν, οϋδεις οϋτω θηριόν ήν, ως μη επιδραμεϊν τῆ εύσεβεία, ει παρά πάντων ταϋτα έγίνετο**»⁵.

[**«Κανεις δέν θά ήταν ειδωολάτρης, άν ήμεθα πραγματικοί Χριστιανοί' άν έφυλάγαμε τις έντολές τοϋ Χριστοϋ όταν μᾶς άδικούσαν και όταν μᾶς άρπαζαν τὰ ιδικά μας' άν εύλογοϋσαμε όταν μᾶς ύβρίζαν' άν εύεργοϋσαμε όταν έδεινοπαθούσαμε. Κανεις δέν θά ήταν τόσο θηριό, ώστε νά μην τρέξῃ προς την εύσέβεια, άν από όλους μας έτηρεϊτο αυτή ή τακτική»**].

Οί 'Ορθόδοξοι Χριστιανοί όφείλουν νά έχουν ηϋξημένον αϊσθημα εύθύνης και σεβασμοϋ προς την **Άλήθειαν τῆς Πίστεως**, αλλά και

«**συνείδηση άποκλειστικότητας τῆς άληθείας: πιστεύουμε στη μόνη άλήθεια και μετέχουμε βιωματικά στη μόνη σώζουσα άλήθεια**»⁶.

Αϋτή ή **Συνείδησις Άποκλειστικότητας** δέν γεννά ποτε **Φανατισμόν**, διότι ή γνησία μυστηριακή ένωσις με τόν Θεάνθρωπον μᾶς καθιστά πραγματικούς Χριστιανούς, έφ' όσον γεννά αυθεντικά αϊσθήματα Άγάπης, Ταπεινώσεως και Άγνότητος για τόν συνάνθρωπόν μας.

γ.

Η ΣΤΑΣΙΣ αὐτὴ ἔναντι τῆς Ἀληθείας ἰκάνωσε τοὺς Ὁρθοδόξους **Ἀντι-οικουμενιστὰς** νὰ διαπιστώσουν ἐξ ἀρχῆς τὸν συγκρητιστικὸν χαρακτῆρα τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως** καὶ τῆς **Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας** τοῦ 1924.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγη, ὅτι ὁ ἐπίσημος ἐγκαινισμὸς τοῦ **Οἰκουμεισμοῦ** εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν περιελάμβανε καὶ τὸν ἡμερολογιακὸν-ἑορτολογικὸν **Συγκρητισμὸν**, ἐφ' ὅσον προέβλεπε τὴν παραδοχὴν ἀπὸ Ὁρθοδόξους καὶ Ἐτεροδόξους

«ἐνιαίου ἡμερολογίου πρὸς ταυτόχρονον ἑορτασμὸν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν»⁷.

Εἰς τὴν προοπτικὴν ἄλλωστε αὐτὴν τοῦ ἑορτολογικοῦ **Συγκρητισμοῦ** εἰργάσθη διὰ τὸ τελικὸν δῆμα πρὸς τὴν **Ἡμερολογιακὴν Καινοτομίαν** καὶ τὸ λεγόμενον Πανορθόδοξον Συνέδριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ἔτος 1923, οἱ σύεδροι τοῦ ὁποίου ἐτόνισαν ἰδιαίτερος τὴν ἀνάγκην

«τοῦ ταυτοχρόνου ἑορτασμοῦ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν, τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ πάντων τῶν χριστιανῶν»⁸, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ **«προσέγγισις τῶν δύο χριστιανικῶν κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν»⁸.**

Εἶναι προφανέστατον λοιπὸν, ὅτι ἡ υἰοθέτησις τῆς **Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας** τοῦ 1924, ὡς πρῶτον πρακτικὸν βῆμα τοῦ **Οἰκουμεισμοῦ**, ἐξέφραξε μειωμένον αἶσθημα εὐθύνης πρὸς τὴν Ἀλήθειαν καὶ **συγκρητιστικὴν νοοτροπίαν**.

Τὰ ἐπόμενα βήματα ἐπεβεβαίωσαν τοῦτο καὶ ἀπεδείχθη εἰς τὸ ἀκέραιον ἀληθῆς ἡ ἀποψις συγχρόνου μας διακεκριμένου Ἱεράρχου, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ **Διαχριστιανικὸς καὶ Διαθρησκειακὸς Συγκρητισμὸς**

«εἶναι ἡ μεγαλύτερη πλάνη τῆς ἐποχῆς μας, ὁ μεγαλύτερος καὶ ἰσχυρότερος πειρασμὸς»⁹.

δ.

ΘΑ ΗΘΕΛΑ νὰ ὀλοκληρώσω μὲ ἓνα **Μῆνυμα Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος**.

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι ἡ ἀπορριπτικὴ στάσις τῶν Ὁρθοδόξων **Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου** ἔναντι τῆς **Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Συνεργασίας** δὲν ἀποτελεῖ **Φανατισμὸν**, ἀλλὰ ἄρνησιν τοῦ **Συγκρητισμοῦ** καὶ θεάρεστον ἐμμονὴν εἰς τὴν **Συνείδησιν Ἀποκλειστικότητος τῆς Ἀληθείας**.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων δὲν ἀδιαφορεῖ πρὸ τοῦ ὄντως ἱεροῦ αἰτήματος τῆς ἐνώσεως τῶν διηρημένων Χριστιανῶν, οὔτε ἀντιτίθεται εἰς τὰς προσπάθειας συμφιλίωσης τοῦ πολυδιασπασμένου κόσμου.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπορρίπτομεν ριζικῶς εἶναι τὸ ἦθος τῆς συγκρητιστικῆς **Οἰκουμεικῆς Κινήσεως**, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κυριολεκτικῶς **«Βεβήλωση τοῦ Διαλόγου»¹⁰**, ὅπως ἐδήλωσε γνωστὸς Καθηγητῆς Πανεπιστημίου.

Ἡ εὐθύνη μας διὰ τὴν **Ἀλήθειαν** ἢ μαρτυρία μας διὰ τὴν **Ἀλήθειαν** ἀποτελοῦν τὴν οὐσιαστικωτέραν ἔκφρασιν **Ἀγάπης** πρὸς τὸν κόσμον καὶ διασώζουσι τὴν **Ἐλπίδα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως**.

Δι' αὐτὸ ἀγωνιζόμεθα καὶ δι' αὐτὸ θὰ συνεχίσωμεν νὰ ἀγωνιζώμεθα, χάριτι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου

τῶν Ἐνισταμένων

1) Βλ. Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 2002. / 2) Πρὸλ. Ἀριθμ. κ' 17' κα' 22. / 3) Πρὸλ. Ἰωάν. ἰδ' 6. / 4) **Εἰρήνης Γκωραῖνωφ**, Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ (1759-1833), σελ. 255, ἐκδόσεις «ΤΗΝΟΣ», Ἀθήνα. / 5) **Ι. Χρυσοστόμου**, PG τ. 62, στλ. 551/Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθ. Α', Ὀμιλία

(Συνέχεια στὴν σελ. 199)

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

Συνεστίασις γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολὴν

ΤΗΝ Κυριακὴν, 13/26.1.2003, στὴν μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν Νοβοτέλ στὴν πλατεῖα Βάθης, πραγματοποιήθηκε μετὰ μεγάλη ἐπιτυχία ἡ ἐτήσια ἐόρτια Συνεστίασις γιὰ τοὺς φίλους, ὑποστηρικτὰς καὶ συμπαραστάτας τοῦ ἐκτεταμένου στοῦ ἐξωτερικοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων.

Τὴν διοργάνωσι καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῆς Συνεστίασεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως καὶ μίαν λαμπρὰ ἑλληνορθόδοξο ἐκδήλωσι καὶ μαρτυρία, εἶχε ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηνῶν «Ἅγιος Κυπριανός», ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, Δημοτικὰ Παραδοσιακὰ τραγούδια καὶ ὀργανικούς σκοποὺς ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας, τὰ ὁποῖα ἀπέδωσε ἔξοχα ἡ Χορωδία «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία» καὶ ὀρχήστρα παραδοσιακῶν ὀργάνων μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ διασήμου δεξιότητη τοῦ κλαρίνου κ. Νίκου Φιλιππίδη καὶ τῆς «κομπανίας» του, ποὺ ἐνθουσίασαν ἰδιαιτέρως τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν παρευρισκομένων· ἐπίσης, λαχειοφόρο ἀγορὰ μετὰ πλούσια δῶρα.

Ἦταν ἀξιοσημεῖωτη καὶ ἡ ἀπονομὴ τιμητικῆς διακρίσεως στὴν πολύτεκνη οἰκογένεια τοῦ κ. Ἀγγέλου Κυριακίδη μετὰ ἕξι παιδάκια, ποὺ ἀποσκοποῦσε κατ' ἐπέκτασιν στὴν τιμὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἡρώων στὴν σημερινὴ φίλαντη κοινωνία μας, οἱ ὁποῖοι σπκάνουν τὸν βαρὺ σταυρὸ τῆς πολυτεκνίας καὶ ἀξίζουν κάθε ἐνισχύσεως καὶ συμπαραστάσεως γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη προσφορά τους.

Στὴν Συνεστίασι παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ.

Βλάσιος, Πρωθιεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Λακεδαιμονίας κ. Συμεὼν ἀπὸ τὴν Αὐστρία, Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μεγάλο πλῆθος συμπαραστατῶν τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐπικρατείας κ. Στέφανος Μανίκας, ὁ Βουλευτὴς Ἐπικρατείας κ. Θεόδωρος Τσουκάτος, ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ἀθανάσιος Μπούρας, ὁ Νομάρχης Δυτικῆς Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδης Ἀρκουδάρης, Νομαρχιακοὶ καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι κ. ἄ.

Ἐπέτειος Χειροτονίας εἰς Ἐπίσκοπον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ

Ἐωρτάσθηκε μεῖς ἰδιαιτέρῃ θέρμῃ καὶ κατάνυξί τὴν 7.2.2003 ἐκ. ἡμ. ἡ ἐπέτειος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα ὡς γνωστὸν στὴν Μονὴ μας πρὸ 24 ἐτῶν.

Ἐτελέσθη ἱερὰ Ἄγρυπνία, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Ἱεράρχου Παρθενίου τῆς Λαμψάκου, στὴν ὁποίαν προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός, καὶ συμμετείχαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Κληρικοί μας, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, καθὼς καὶ μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀντιδήμαρχος Φυλῆς κ. Σταμάτιος Ἀβράμης, παρὰ τῆς πολλῆς δυσμενεῖς καιρικῆς συνθήκης τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.

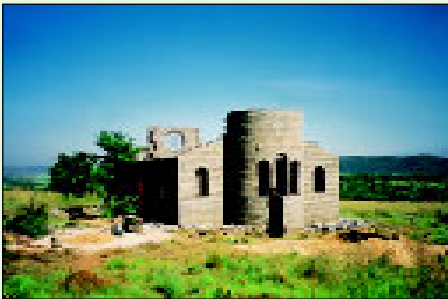
Πρόκειται γιὰ ἐπέτειο προσευχῆς, εὐχαριστίας, ἐλπίδος καὶ ἀνανεώσεως δυνάμεων, προκειμένου νὰ συνεχισθῆ, χάριτι Θεοῦ, ὁ καλὸς ἀγὼν τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ ἡ Μαρτυρία Πίστεως καὶ Ζωῆς.

Βάπτισις ἑτεροδόξου

ΤΗΝ 12.1.2003 ἐβαπτίσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας ὁ ἐκ Γαλλίας Ἀλέξιος Boyer, 40 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐργάσθηκε ἐπ' ἄρκετον διάστημα καὶ στὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ νέου Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς μας. Ἀνάδοχος παρέστη ὁ ἐπίσης ἀφιλοκερδῶς καὶ θυσιαστικῶς ἐργαζόμενος στὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ Ναοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφός μας καὶ τέκνον ἐν Κυρίῳ Μιχαὴλ Κζούνας ἐκ Καβάλας.

Ἀνέγερσις Μοναστηριακοῦ Ναοῦ στὴν Νότιο Ἀφρική

ΣΤΗΝ ὑπὸ τὸν Ἀρχιμ. π. Ναζάριο Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Πνεύματος, πλησίον τῆς Πραιτωρίας τῆς Ν. Ἀφρικής, ἔχει ἤδη ἀρχίσει καὶ προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου κεντρικοῦ Ναοῦ Αὐτῆς (Καθολικοῦ). Ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Μονὴ ὡς γνωστὸν ἀποτελεῖ καὶ Ἱεραποστολικὸ Κέντρο τῆς ἁγίας Πίστεώς μας στὶς ἐσχατιῆς τῆς μαύρης Ἠπείρου.

Οἱ Ἅγιοί μας Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα θεραπεύουν ὁμογενῆ

«Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ θέλω νὰ μοῦ δείξετε ὅτι μὲ ἀγαπᾶτε, ὅπως σᾶς ἀγαπῶ»!...

...ΘΑ ΣΑΣ γράψω τὸ θαῦμα ποὺ ἔγινε σὲ μένα τὴν πονεμένη ψυχῆ.

Εἶχα πάει σὲ εἰδικὸ γιαντρὸ γιὰ τὰ πόδια, τὸν ὁποῖον μοῦ σύστησε μιὰ φίλη μου, διότι εἶχα τρομεροὺς πόνους στὰ πόδια, μετὰ ἀπὸ τέσσερις ἐγχειρήσεις ποὺ ἔκανα στὸ γόνατο ἀπὸ τὸ 1998. Ἡ πρώτη μου ἐγχείρηση ἔγινε στὴν Νέα Ὑόρκη καὶ ἡ τελευταία πολὺ ἄσχημη στὶς 24.9.2001 στὴν Φλώριντα...

Ὁ γιαντρὸς αὐτὸς εἶδε ὅτι εἶχα καλὴ ἀσφάλεια καὶ ἔτσι ἄρχισε μὲ ἐνέσεις στὰ κάτω ἄκρα νὰ μοῦ κἀνὴ διάφορα πειράματα, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ ὅτι ἤμουν πολὺ ἄσχημα. Ἐγὼ ἄρχισα νὰ πρήζομαι καὶ νὰ μὴ μπορῶ νὰ φορέσω οὔτε παπούτσια οὔτε παντόφλες. Ὅταν εἶδε ὅτι μοῦ ἔκανε κακὸ ἀντὶ γιὰ καλὸ, ἀποφάσισε νὰ μὲ βάλῃ σὲ ἕναν ὑγρὸ γύψο, δηλ. μιὰ «φασκιά» ὑγρὴ, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ γινόταν ξερὴ σὰν γύψος. Αὐτὸ τὸ εἶχα ἀρκετὲς ἡμέρες μέχρι ποὺ νευρίασα καὶ ἔκοψα τὸν γύψο, διότι τὰ πόδια μου εἶχαν πρησθῆ πολὺ...

Μετὰ ἀπὸ ἐννέα ἐπισκέψεις λοιπὸν ἔφυγα καὶ πῆγα στὸν οἰκογενειακὸν παθολόγο. Ὅταν μὲ εἶδε ὁ ἄνθρωπος, τρόμαξε! Τὰ πόδια μου ἦταν γεμᾶτα νερό, πρησμένα σὰν ζυμᾶρι μὲ μαγιά! Μοῦ ἔδωσε φάρμακα, ἀλλὰ δὲν γινόταν τίποτε...

Πῆγα καὶ σὲ ἄλλον γιαντρὸ ποὺ εἶναι γιὰ ρευματισμοὺς κλπ., ὁ ὁποῖος μοῦ ἔδωσε ἐνέσεις κορτιζόνης, ἀλλὰ δὲν γινόταν τίποτε... Δὲν μποροῦσα οὔτε νὰ περπατήσω οὔτε νὰ κοιμηθῶ... Ἐκλαιγα γιὰ τὴν ἀτυχία μου...

Δίπλα στὸ κρεβάτι μου ἔχω τὸ Ἅγίασμα καὶ τὸ Λαδάκι ποὺ μοῦ εἶχατε στείλει κάποτε. Τὸ ἔχω στὸ κομοδίνο μου καὶ πρωτὶ καὶ βράδυ προσκυνῶ τοὺς Ἁγίους μαζί μὲ ἄλλα εἰκονίσματα ποὺ ἔχω.

Ἄνοιξα τὸ μικρὸ πλαστικὸ μπουκαλάκι καὶ εἶπα:

«Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ θέλω νὰ μοῦ δείξετε ὅτι μὲ ἀγαπᾶτε, ὅπως σᾶς ἀγαπῶ»!

Ἔβαλα τὸ Ἅγίασμα στὰ πονεμένα πόδια μου μὲ μεγάλη πίστι...

Τὸ βράδυ ζύπνησα καὶ ἔνιωσα παράξενα! Οὔτε πόνους οὔτε πρήξιμο! Ἦταν τὰ πόδια μου «ξεφούσκωτα»!...

«Θεέ μου»!, φώναξα δυνατὰ καὶ ζύπνησα τὸ ἄνδρα μου, ὁ ὁποῖος μοῦ λέει, «Τί ἔπαθες, τρελλάθηκες»;...

«Ὁχι, ὄχι»!, φώναξα, «ξεπρήσθηκα»!...

Τὸ πρωτὶ φώναξα τὴν γειτόνισά μου, πολὺ καλὴ Χριστιανή. Τῆς εἶπα: «Ἀμαλία, πιστεύεις σὲ θαύματα; Λοιπὸν, κοίταξε τὰ πόδια μου, ἔγιναν καλὰ»!

Ἐκείνη μὲ κοιτοῦσε καὶ δὲν τὸ πίστευε... Ἐκανε τὸ σταυρὸ τῆς καὶ εἶπε:

«Μεγάλον τὸνομα τοῦ Κυρίου»!...

Ὅσοι τὸ ἤξεραν δὲν πίστευαν ὅτι ἔγινε ἕνα τέτοιο μεγάλο Θαῦμα, διότι ὅλο τὸ καλοκαίρι ὑπέφερα!...

Ἐ. Ἀ.

Νέες Ίερές Εικόνες

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ και κυκλοφοροῦν οἱ ἐξῆς νέες Εἰκόνες ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας:

- Ἀριθ. 111: Ἡ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀβραὰμ τῆς Ζωαρχικῆς Τριάδος φανέρωσις.
- Ἀριθ. 112: Ἡ Δέσις.
- Ἀριθ. 113: Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ (8η Νοεμβρίου).
- Ἀριθ. 114: Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ (8η Νοεμβρίου).
- Ἀριθ. 115: Οἱ Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη (Μνήμη: 21η Μαΐου).
- Ἀριθ. 116: Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ (Μνήμη: 26η Ἰουλίου).
- Ἀριθ. 117: Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀντίπας Ἐπίσκοπος Περγᾶμου (Μνήμη: 11η Ἀπριλίου).
- Ἀριθ. 118: Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς (Μνήμη: 24η Αὐγούστου).

• Διαστάσεις: 6 x 9 ἐκ. • Τιμὴ ἐκάστης: 3 λεπτὰ (0,03 €).

Βιβλιοπωλεῖον - Ἐκκλησιαστικὰ εἶδη

«**ΝΕΟ ΘΑΒΩΡ**»

Ὁρθόδοξα βιβλία - Ἐκδόσεις -
Ἁγιογραφίες - Εἰκόνες

➔ Διατίθενται καὶ ὅλες οἱ ἐκδόσεις καὶ οἱ ὀπτικο-ακουστικὲς παραγωγὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς.

• Ἰκτίνου 4

(ὄπισθεν παλαιοῦ Δημαρχεῖου Ἀθηνῶν)

• τηλ./fax: 210 52.27.096.

«Φανατισμὸς καὶ Συγκρητισμὸς»

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 195)

1, § γ'. / 6) **Στυλιανὸς Γ. Παπαδοπούλου**, Ὁρθοδόξων Πορεία - Ἐκκλησία καὶ Θεολογία στὴν τρίτη χιλιετία, σελ. 134, Ἀθήνα 2000. / 7) «**Ἐγκύκλιος Συνοδικῆ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ**» (Ἰανουαρίου 1920), **Β.Θ. Σταυρίδου**, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 334, Θεσσαλονίκη 1996. / 8) **Δ.Μ. Μπατιστάτου** (ἐπιμ.), Πρακτικὰ καὶ Ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθοδόξου Συνεδρίου/10 Μαΐου - 8 Ἰουνίου 1923, σελ. 56 καὶ 57, Ἀθήνα 1982. / 9) **Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου**, «**Διαχριστιανικὸς καὶ διαθηρησειακὸς συγκρητισμὸς**», περιοδ. «**Ἐκκλησιαστικὴ Παρέμβαση**», ἀριθ. 71/Δεκέμβριος 2001, σελ. 11. / 10) **Χριστοῦ Γιανναγᾶ**, «**Ἡ δεσθήλωση τοῦ διαλόγου**», ἐφημερ. «**Ἡ Καθημερινή**», 17.3.2002, σελ. 10.

Έορτασμός Θεοφανίων

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, ἐώρτασε καὶ ἀναπέθετε ἀμπρότητα τὰ Ἅγια Θεοφάνια στὸν Ἅγιον Ὄρειον Ἄθω.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐτέλεσθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρινοῦ καὶ ἐπίκαιρο Ἑόρτιο Μήνυμα. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἰωνικὴ.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐτέλεσθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρινοῦ καὶ ἐπίκαιρο Ἑόρτιο Μήνυμα. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἰωνικὴ.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐτέλεσθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρινοῦ καὶ ἐπίκαιρο Ἑόρτιο Μήνυμα. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἰωνικὴ.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐτέλεσθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρινοῦ καὶ ἐπίκαιρο Ἑόρτιο Μήνυμα. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἰωνικὴ.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐτέλεσθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρινοῦ καὶ ἐπίκαιρο Ἑόρτιο Μήνυμα. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἰωνικὴ.

«Διὰ καταδύσεως ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται»*

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς· σεβαστοὶ Πατέρες· σεπτὴ Μοναχικὴ Χορεία·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

Σήμερον, κατὰ τὴν εὐσημον καὶ φωτόλουστον ταύτην Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανίων, ἡ ἱερά τῶν Ὁρθοδόξων Σύναξις ἀναφωνεῖ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων:

«Δοξάζομέν Σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ μητρὸς καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ [τῶν Χριστουγέννων] νήπιόν Σε εἶδομεν· ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν Σε ὀρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν»!

Ἀφέντες τὸ ταπεινὸν Σπήλαιον καὶ τὴν Φάτνην τῆς Βηθλεέμ, ἀκολουθοῦμεν μὲ θέρμην ψυχῆς τὰς προπορευομένας Ἀγγελικὰς Δυνάμεις ἐπὶ τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου², διὰ τὰ ἴδωμεν φρικτὸν καὶ μέγα Μυστήριον:

Ὁ Κύριος ἡμῶν, μετὰ τριάκοντα ἔτη κρυπτῆς καὶ ἀφανοῦς ταπεινῆς ἐργασίας καὶ ὑπακοῆς, μὲ σχῆμα λιτὸν καὶ εὐτελές, ἔρχεται ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας πρὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ζητεῖ βάπτισμα μετανοίας, *«ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος»*³! Καὶ ἐνῶ δεσπόμεν τῶν πάντων ὡς Θεός, φέρει εἰκόνα δούλου καὶ ἔρχεται σωματικῶς πρὸς τὸν δούλον, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, ὥστε μὲ Βάπτισμα θεουργὸν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν φρικτὴν δουλείαν τοῦ ἐχθροῦ⁴!

Γυμνοῦται ἐκουσίως, διὰ τὰ μᾶς ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Κλίνει τὴν Κορυφὴν καὶ χειροθετεῖται ὑπὸ τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ, ὅχι διὰ τὰ καθάρῃ τὸν Ἐαυτὸν Του ὁ

Ἀναμάρτητος, ἀλλὰ διὰ τὰ βυθίσῃ εἰς αὐτὸ τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον· δέχεται τὰς ἀμαρτίας ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἐνθάπτει ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, διὰ τὰ ἀναστήσῃ τὸν νέον ἄνθρωπον, *«τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα»*⁵, νὰ ἀγιάσῃ τὰ ὕδατα καὶ νὰ ἀνακαινίσῃ τὴν πᾶσαν κτίσιν.

Ὁ Κύριός μας ἐταπεινώθη ὑπερμέτρως καὶ ἐδοξάσθη θεϊκῶς:

Ὁ Πατὴρ τὸν ἐμαρτύρησε Υἱὸν Του ἀγαπητὸν καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐπέδειξε τὸν ἴσον κατὰ τὴν Θεότητα.

Τοιουτοτρόπως, οἱ ἄνθρωποι συνεφιλιώθησαν μὲ τὸν Θεὸν Πατέρα καὶ ἔγιναν δεκτικοὶ καὶ χωρητικοὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ οὐρανοί, οἱ κλεισθέντες διὰ τὴν παράβασιν τοῦ προπάτορος, ἀνοίγονται καὶ σχίζονται δι' ἡμᾶς· καὶ ἔχοντες πλέον τὰς πύλας ἀνοικτάς, προσμένουν τὴν ἡμετέραν εἴσοδον⁶...

Ἡ ἄνοδός μας πρὸς τὸν Θεὸν πραγματοποιεῖται «διὰ καταδύσεως»³.

Διὰ τῆς καταδύσεως τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀναγεννώμεθα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς καταδύσεως τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς μετανοίας, καταπνίγομεν τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν ἀνυπακοήν, τὸν ἐγωϊσμόν καὶ ὅλην τὴν ἀκαθαρσίαν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὕτω καθαιρόμεθα, φωτιζόμεθα, δοξαζόμεθα καὶ θεούμεθα!

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Ζῶμεν εἰς ἓνα κόσμον ἀλαζονικὸν καὶ ἀλλοπρόσαλλον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει ἀκόρεστος ἐπιθυμία κατακυριεύσεως, κατεξουσιάσεως καὶ κάθε εἴδους ἐπάρσεως. Ὁ λόγος περὶ ταπεινώσεως καὶ μετανοίας φαίνεται παράλογος καὶ ἄξιος χλεύης καὶ ἀπορίψεως, ἐφ' ὅσον ταυτίζεται μὲ διάθεσιν δουλείας καὶ δειλίας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοθεοποιοῦνται καὶ περιπίπτουν εἰς πλάνην καὶ μωρίαν χειροτέραν τῶν πρωτοπλάστων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἔτοιμοι νὰ καταστρέψουν τὴν δημιουργίαν καὶ νὰ αὐτοκαταστραφῶν.

Ὅταν ὅμως, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ κοσμικὴ νοοτροπία καὶ συμπεριφορὰ γίνεται ἀνψυχητικὰ ἔκδηλος, τότε ἔχομεν νόθευσιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ συσκοπίσιν τοῦ φωτεινοῦ ὁράματος τῆς ἐλπίδος τῆς σωτηρίας. Ἄν ἀπολέσωμεν **«τὴν μεγαλωσύνην» καὶ «τὴν δύναμιν τὴν κεκρυμμένην»⁷ τῆς ταπεινοφροσύνης**, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κάλλος ἡμῶν, τότε ἀποκλείομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας ἀνόδου καὶ καταντῶμεν λύχνοι ἐσβεσμένοι καὶ ἄλλας ἀναλον⁸, ἄξιοι νὰ ρίπεται καὶ νὰ καταπατῆται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων!...

Ὁ Κύριος ἡμῶν, ἡ ζῶσα καὶ ἔμπρακτος Ταπεινώσις καὶ Δόξα, μᾶς δίδει τὸν χρυσοῦν εὐαγγελικὸν κανόνα:

«Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν

διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται»⁹.

* * *

Ἄγαπητὴ ἐν Χριστῷ ὁμήγυρις·

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, ἐνισταμένη νομίμως καὶ θεαρέτως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς ἑορτολογικῆς καινοτομίας, δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀγωνίζεται καὶ νὰ ὁμολογῇ, ἔργῳ καὶ λόγῳ, **«τὴν καλὴν ὁμολογίαν»¹⁰** τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, προτρέπουσα τὰ ἀγαπητὰ Αὐτῆς τέκνα καὶ τὸν κόσμον ὅλον εἰς ἔμμονὴν εἰς τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Πατέρων καὶ Μπτέρων τῆς Πίστεως ἡμῶν, καὶ εἰς μετένοιαν ἐν ταπεινώσει καὶ ἀγάπῃ.

Εἶθε ἡ εὐλογία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι καὶ ἐφέτος πλουσία εἰς τὴν φιλιάτην Πατρίδα μας καὶ νὰ ἐμπνέῃ τοὺς Ἄρχοντας ἡμῶν εἰς ἐπικράτησιν παντὸς δικαίου καὶ θεοφιλοῦς. Ἀμήν!

* Ἐξεφωνήθη τὰ Ἅγια Θεοφάνια ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ εἰς Ὁρωπὸν Ἀττικῆς.

1) «Πρόλογος» Μεγάλου Ἀγιασμοῦ Ἁγίων Θεοφανίων. / **2)** Βλ. Προεόρτιον Στιχηρὸν Αἰνῶν Ἰανουαρίου β'. / **3)** Στιχηρὸν Αἰνῶν Ἁγίων Θεοφανίων. / **4)** Βλ. α' τροπάριον α' Ὁδῆς Προεορτίου Κανόνος Ὁρθρου Ἰανουαρίου δ'. / **5)** Ἐφεσ. δ' 24. / **6)** Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ὁμιλία Ε' «*Ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἀγίᾳ ἑορτῇ τῶν Φώτων*», § 14. / **7)** Ἁγίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, Τὰ Εὐρεθέντα Ἀσκητικά, Λόγος Κ': «*Περὶ τοῦ πόσων τιμῆν κέκται ἡ ταπεινοφροσύνη...*». / **8)** Βλ. Μάρκ. θ' 50· Ματθ. ε' 13. / **9)** Ματθ. κγ' 12. / **10)** Α' Τιμοθ. στ' 12.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γιὰ τὸν Διωγμὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ὑπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸ ἀνακοινώνει, ὅτι τὶς τελευταῖες ἡμέρες εἴμεθα ὅλοι μάρτυρες ἐνὸς ἄκρωσ θλιβεροῦ γεγονότος.

Ἀστυνομικὲς δυνάμεις, κατὰ προτροπὴν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἔχουν ἀποκλείσει τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, μὲ σκοπὸ νὰ ἀπελάσουν τὴν πολυμελῆ Ἀδελφότητα Αὐτῆς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, διότι ἀπὸ τριακονταετίας δὲν μνημονεῖ γιὰ λόγους Πίστεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου καὶ ἔχει διακόψει τὶς πνευματικὲς σχέσεις τῆς μὲ τὸ Πατριαρχεῖο καὶ ὅσους κοινωνοῦν μὲ αὐτό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποπεμφθῆ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου καὶ νὰ ὑποστῆ ἄδικες διακρίσεις, παραμένουσα ὅμως ἕνα πνευματικὸ καὶ φιλόξενο παρα-δοσιακὸ Ἀγιορειτικὸ Καθίδρυμα.

Ἡ προσπάθεια ἀπελάσεως συνιστᾷ κατάφωρη παραβίασιν τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐλευθερίας συνειδήσεως καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ καταδικάζεται ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως. Ἡ διαφωνία ἐπὶ πνευματικῶν ζητημάτων Πίστεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιλύεται μὲ τὴν βία καὶ τὸν ἐξαναγκασμὸ. Ἡ προσφυγὴ σὲ τέτοιου εἴδους μέτρα εἶναι ὄνειδος ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἐθνικὸ!

Ὡς δικαιολογία γιὰ τὸν παράνομο διωγμὸ τῶν Ἐσφιγμενιτῶν προβάλλεται ἡ κήρυξις τῶν ὡς «σχισματικῶν» ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἡ ἐγκυμονοῦσα δῆθεν ἐκκλησιαστικοῦς καὶ ἄλλους κινδύνους στάσις ἀποκοπῆς τῆς Μονῆς τῶν ἀπὸ τὴν πλειονότητα τῶν κοινωνούντων μὲ τὸ Πατριαρχεῖο.

Αἰσθανόμεθα πρωτίστως ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκφράσουμε τὴν συμπάθειά μας στοὺς

διωκομένους Πατέρας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἀγίου Ὁρους καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸ μας γιὰ τὴν νέα μεγάλη πτώσιν τῶν πατριαρχικῶν καὶ τῶν μνημονευτῶν ἀγιορειτῶν πατέρων.

Ὅσοι καταδικάζουν τοὺς Ἐσφιγμενίτας ὡς παραβάτας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ τῶν Ἀγιορειτικῶν Παραδόσεων, ἐξ αἰτίας τῆς σθεναρᾶς ἀντιστάσεώς των ἐναντι τοῦ κηρύσσοντος τὴν Αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς παρουσίας κρίσεως, θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ στάσις αὐτὴ εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐνδεδειγμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Τάξι καὶ τὴν Ἀγιορειτικὴν Παράδοσιν, ὡς πρὸς τὴν ἀντιμετώπισιν αἰρέσεων, οἱ ὁποῖες κηρύσσονται ἀπὸ τὶς Ἐκκλησιαστικὲς Διοικήσεις.

Ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1920 καὶ ὡς πρῶτο πρακτικὸ μέτρο ἐφαρμογῆς τῆς προεκάλεσε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου τὸ 1924, καὶ ἔτσι διήρесе τοὺς

ἽΟρθοδόξους ἐν ὀνόματι τῆς ἐνώσεως μὲ τούς ἑτεροδόξους, θεωρεῖ τούς αἰρετικούς ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὶς ἑτεροδόξες Κοινότητες ὡς Ἐκκλησίες Χριστοῦ. Εἶναι δηλαδὴ μία Ἐκκλησιολογικὴ Αἵρεσις, ἡ ὁποία ἐχαρακτηρίσθη ὑπευθύνως καὶ ἐπισήμως ὡς «νῶσος πρὸς θάνατον», ὡς «ὁ πλέον ἀπαίσιος συγκρητισμός», ὡς «χειρὼν πάσης αἰρέσεως» καὶ ὡς «ἀνήκουστος προδοσία»!...

Δὲν πρόκειται ἀπλῶς γιὰ ἓνα «ἰσμοζήτημα», ὥστε ὁποῖος διαφωνεῖ καὶ διίσταται νὰ χαρακτηρίζεται ὡς «σχισματικός». Ὅποιος «ἀποτειχίζεται» ἀπὸ τὴν κοινωνία αὐτῶν ποὺ κηρύσσουν τὴν αἵρεσι ἢ κοινωνοῦν μὲ τούς αἰρετικούς, ἀποτελεῖ τὸ Ἀκαινοτόμητο Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἶναι ἄξιος ἐπαίνου καὶ τιμῆς, ἡ ὁποία ἀρμόζει στοὺς ὄντως Ὁρθοδόξους τοῦ «ἀκρίβεστερου μέρους τῆς Ἐκκλησίας», σύμφωνα μὲ τούς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τὴν Πατερικὴ Παράδοση.

Οἱ Ἐσφιγμένῖται ἀκολουθοῦν τὰ ἀνάλογα παραδείγματα τῶν Ἀγίων τῆς Πίστεώς μας καὶ μάλιστα τῶν καὶ Ἐσφιγμενιτῶν Ἀγίων Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (1289-1309) καὶ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης (1347-1359). Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος, ὡς Ἱερομόναχος, ἀντιτάχθηκε στὴν Ἐνωσι τῆς Λυῶνος μὲ τούς Λατίνους (1274), ἐδιώχθηκε καὶ ἐβασανίσθηκε ἀπὸ τούς Λατινόφρονες, τούς ὁποίους δὲν ἀνεγνώριζε καὶ δὲν ἐμνημόνευε, καὶ ὡς Πατριάρχης συνέχισε τὴν σφοδρὴ ἀνθενωτικὴ καὶ ἀντιλατινικὴ του γραμμὴ· ὁ δὲ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, ἐπίσης ὡς Ἱερομόναχος, ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸν ἀντισησχαστῆ καὶ ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ Λατινόφρονα Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη Καλέκα ὡς «στασιαστής» καὶ «ἀποστάτης», διότι δὲν τὸν ἐμνημόνευε, οἱ δὲ ὁμόφρονες τοῦ Ἀγίου ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς «ἀπειθεῖς», «ἀποτρόπαιοι» καὶ «ἀνυπότακτοι», καὶ τέλος ὁ Ἅγιος «ἀνεθεματίσθη» (1344)!...

Ἐφ' ὅσον οἱ Καινοτόμοι εἶναι σὲ «κοινωνία» μὲ τὴν αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1948 ὡς μέλη τοῦ

«Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν», καὶ μὲ τὸν Παπισμὸ, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1965 μὲ τὴν ἄρσι τῶν ἀναθεμάτων, καὶ δεδομένου ὅτι ἐνῶ οἱ ἱστορικὲς συνθηκὲς ἄλλαξαν, τὸ πνευματικὸ ὅμως χάσμα μεταξὺ Ὁρθοδοξίας καὶ Παπισμοῦ ἔγινε πολὺ πιὸ ἀβυσσαλέο ἀπ' ὅ,τι ἦταν τὸν ΙΓ' καὶ τὸν ΙΔ' αἰῶνα, οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ δὲν θὰ παύσουν νὰ ἀγωνίζονται κατὰ τῶν συγχρόνων Λατινοφρόνων καὶ νὰ ἀπορ-ρίπτουν οἰκουμενιστικὲς διακηρύξεις, ὅπως αὐτὴν ποὺ συνυπέγραψαν Πάπας καὶ πατριάρχης στὸ Βατικανὸ τὴν 29.6.1995, ὅτι δῆθεν εἶναι ἱκανοὶ «ἤδη ἀπὸ τοῦ νῦν οἱ Καθολικοὶ καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ δίδουν μίαν κοινὴν μαρτυρίαν πίστεως»!...

Ἡ συνεπὴς ἀπόρριψις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, μὲ ταπεῖνωσι καὶ ἀγάπη, δὲν παρεμποδίζει τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ διαφυλάσσει ἀνόθευτη τὴν μόνη ἐλπίδα τοῦ κόσμου, τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως. Οὕτε ἀντιτίθεται στὴν Καθολικότητα καὶ τὴν Ἱεραποστολικὴ κλήσι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἀποτελεῖ μᾶλλον οὐσιαστικὸ στοιχεῖο πληρότητος καὶ βεβαιότητος αὐτῶν.

Ἡ προσφυγὴ σὲ διωγμοὺς ἀπὸ μέρους τῶν Οἰκουμενιστῶν ἀποτελεῖ ὄντως σκοταδισμό καὶ ὀπισθοδρόμησι.

Οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὸ Ἅγιον Ὅρος, τὴν λοιπὴ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια καὶ ἄλλοῦ, ὑπέστησαν πολλοὺς καὶ σκληροὺς διωγμοὺς ἕως καὶ τὸ πρόσφατο παρελθόν. Δὲν ἐφαντάζοντο ὅμως ποτὲ ὅτι ἐποὶ θὰ ἀνοίγε γι' αὐτοὺς καὶ ἡ τρίτη χιλιετία! «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν»!...

Εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας, νὰ εἶναι παράδειγμα Ὁρθόδοξου Ὁμολογίας καὶ ἀρετῆς καὶ νὰ παύσῃ κάθε διωγμὸς καὶ διάκρισις εἰς βάρος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου.

Ἐκ τῆς Γραμματείας
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισταμένων

Φυλὴ Ἀττικῆς
1/14 Φεβρουαρίου 2003

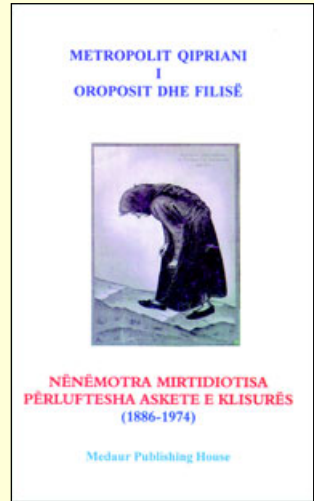
Ἔκδοσις βιβλίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ στὴν ἄλβανικὴ γλῶσσα!

Τὸ πολὺ γνωστὸ καὶ ἤδη εὐρέως διαδεδομένο βιβλίον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ: «*Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα. Ἡ Ἀσκήτρια τῆς Κλεισοῦρας (1886-1974)*», τὸ ὁποῖο ἐκυκλοφόρησε τὸ 1998 καὶ ἔτυχε τῆς εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς τῶν εὐσεβῶν, ἐφ' ὅσον ὠφέλησε καὶ ὠφελεῖ αὐτοὺς τὰ μέγιστα, μετὰ τὴν μετάφρασι καὶ κυκλοφορίαν του καὶ στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα (1999), μεταφράσθηκε πλέον καὶ στὰ ἄλβανικὰ (2002).

Ἡ μετάφρασις ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸ κείμενον καὶ ἡ ἐπιμέλεια εἶναι τοῦ εὐσεβοῦς πολυγλώσσου ἄλβανοῦ Καθηγητοῦ κ. Σωτηρίου Shretim Doda καὶ ἡ ἔκδοσις πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸν ἄλβανικὸ ἐκδοτικὸ οἶκον «Medaur».

Ἡ ἐνδιαφέρουσα ἐκδοτικὴ αὐτὴ προσπάθεια ἀποσκοπεῖ στὴν πνευματικὴ ὠφέλεια τῶν ἄλβανοφώνων Ὁρθοδόξων, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐντρυφήσουν στὴν βιουμένη Πίστι μας, ὅπως αὐτὴ ξεδιπλώνεται στὴν ζωὴ καὶ τίς διδαχὰς μιᾶς συγχρόνου Ὁσίας, γνησίας ἐκπροσώπου τῆς πονεμένης καὶ ἀγιασμένης Ρωμησοῦνης, τῆς Γερόντισσας Μυρτιδιώτισσας, ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Χαλδίας τοῦ Πόντου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἡ ὁποία πέρασε τὴν ἀσκητικὴν τῆς ζωὴν στὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας Κλεισουριώτισσας στὴν Δυτικὴ Μακεδονία.

(ISBN 99927-417)

Εὐχαριστίες

Ὁφείλομε νὰ ἐκφράσουμε δημοσίως τὶς εὐχαριστίες μας πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν μας κ. Χρῆστο Φεῖδα, ἐκ τῶν καλυτέρων πνευματικῶν μας τέκνων, πτυχιούχου τοῦ Τμήματος Ἡλεκτρολόγων/Μηχανολόγων τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, γιὰ τὴν πολύτιμη συνεισφορά του στὴν κατασκευὴ καὶ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν ἀριστερὰ λειτουργία ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς τῆς Ἰστοσελίδος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, τὴν ὁποίαν παρουσιάσαμε ἤδη στὸ προηγούμενον τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ μας (βλ. «Α.Κ.», ἀριθ. 311/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2002, σελ. 182-183).

Ἐπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ Ἰστοσελίδα μας, ἡ ὁποία συνεχῶς ἀνανεώνεται, εὐρίσκεται στὸν Δικτυακὸ Τόπον: www.synodinresistance.gr

«Εἶπε Γέρων»: Παλαιές καὶ σύγχρονες οἰκοδομητικὲς διηγήσεις καὶ διδασκαλίες

«Ἡ σωματικὴ ἀρρώστια εἶναι σπουδαιότατη ἄσκηση τῆς ἀρετῆς»

Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ὁσίου Λουκά τοῦ νέου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Βοιωτίας († 7.2.953)*

Ο ΜΟΝΑΧΟΣ Γρηγόριος, ποὺ ἦταν φίλος καὶ γνώριμος τοῦ Ἁγίου, περνοῦσε τὶς ἱερὲς ἡμέρες τῶν νηστειῶν μαζί μὲ τὸν Λουκά, τὸν ὁποῖο δὲν σταματοῦσε νὰ πλησιάζει καὶ νὰ τὸν παρακαλεῖ γιὰ τὴν ἀσθένειά του· τοῦ ἔλεγε δηλαδὴ νὰ ἰκετεύσει τὸ Θεὸ καὶ νὰ προσευχηθεῖ, γιὰ νὰ ἀπαλλαγεῖ αὐτὸς ἀπὸ τὴν πιεστικὴ ἀρρώστια του, γιατί εἶχε σῶμα γενικὰ φιλάσθενο καὶ τὸ στομάχι του ἦταν ιδιαίτερα ἀρρωστημένο.

Ὁ Ἅγιος ὅμως, ὅπως συνήθιζε νὰ κάνει πάντοτε σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ἀνέβαλε τὴν προσευχή, λέγοντας στὸν Γρηγόριο πὼς αὐτὸ ποὺ τοῦ ζητοῦσε ξεπερνοῦσε τὶς δυνάμεις του. ➡

Ἐνισχύσατε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

- Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ,
- ἢ κατατίθενται στὸν ἀριθμὸ λογαριασμοῦ
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος: 074/29600013
(στοιχεῖα Τραπεζῆς γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς μας ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό:
NATIONAL BANK OF GREECE S.A. ETHNGRAA XXX)

Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Γρηγόριος, πού υπέφερε ἀπὸ τοὺς πόνους ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχανε τὸ θάρρος του –γιατί γνώριζε πόση δύναμη εἶχε ἡ προσευχὴ τοῦ Ἁγίου πρὸς τὸ Θεό–, δὲν παραιτοῦνταν ἀπὸ τὸ αἴτημά του, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦσε μὲ ἐπιμονὴ νὰ ζητάει, ἕως ὅτου ὁ θαυμαστός Λουκάς, πού δὲν μποροῦσε πιά νὰ ἀρνεῖται, τοῦ εἶπε:

«Ταπεινὲ Γρηγόριε, σχετικὰ μὲ σένα τὴν περασμένη νύχτα μὲ ἐξαπάτησαν δαίμονες καὶ δὲν ξέρω τί νὰ σοῦ πῶ».

Ὁ Γρηγόριος ὅμως, πού δὲν ἀρκέστηκε ἀπλὰ στὰ λόγια τοῦ Ἁγίου, ἀλλὰ πίστεψε ὅτι τὸ ὄραμα ἦταν θεϊκό, τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ φανερώσει αὐτὸ πού εἶδε.

Τότε ὁ Λουκάς τοῦ λέει:

«Φανταζόμουν ὅτι ἔβλεπα κάποιον φοβερὸ ἄνδρα, πού καθόταν δίπλα μου καὶ ἦταν ντυμένος μὲ χρυσὰ καὶ ὠραῖα ροῦχα. Ἐνῶ ἐσὺ στεκόσουν σὲ κάποια ἄκρη καὶ μᾶς κοίταζες, εἶπα πρὸς ἐκεῖνον, “γιατί λοιπὸν αὐτὸς ἐδῶ μὲ ἐνοχλεῖ”; καὶ ἔδειξα ἐσένα. “Λυπήσου αὐτὸν ἢ ἐμένα μᾶλλον καὶ ἀπάλλαξέ με ἀπ’ αὐτὴ τὴν ἐνόχληση”. Ἐκεῖνος τότε ἀπάντησε: “Ἀφῆσέ τον, γιατί θέλει νὰ γίνει Μοναχός”. “Μὰ ἤδη ἔχει γίνει, καθὼς βλέπεις”, εἶπα ἐγὼ καὶ ἔδειξα μὲ τὸ δάκτυλό μου τὸ μοναχικὸ ράσο. “Εἶπα γιὰ τὸ μέτρο τῆς μοναχικῆς τελειότητος, δὲν μίλησα ἀπλὰ γιὰ τὴν περιβολή”, μοῦ ἀπάντησε: “γιατί ὁ πραγματικὸς χαρακτήρας τοῦ Μοναχοῦ φανερῶνεται ἀπὸ τίς πράξεις του καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίδοσί του στὴν ἀρετὴ καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του”».

Αὐτὰ λοιπὸν εἶπε στὸ μεγάλο ἀσκητὴ ὁ ἄνθρωπος τῆς θείας ὀπτασίας. Κατὰ συνέπεια, ἐὰν τὸ νὰ σταυρώσει κανεὶς τὰ πάθη του καὶ νὰ θεωρηθεῖ νεκρὸς γιὰ τὸν κόσμον εἶναι ἀδιάφυστο τεκμήριο τῆς τελειότητος στὴν ἀρετὴ, φανερὸ εἶναι τότε ὅτι καὶ ἡ σωματικὴ ἀρρώστια ὀδηγεῖ στὸ ἴδιο πράγμα καὶ εἶναι σπουδαιότατη ἀσκησιολογία τῆς ἀρετῆς. Ὡστε πάρα πολλὰ προσφέρει καὶ ἡ ἀσθένεια τοῦ σώματος σ' αὐτὸν πού θέλει νὰ εἶναι ἀληθινὸς Μοναχός. Καὶ αὐτὸ ὑπαινισσόταν ὁ λόγος, «Ἀφῆσέ τον, γιατί θέλει νὰ γίνει Μοναχός».

Κουβέντα δὲν πρόσθεσε μετὰ ἀπ' αὐτὰ ὁ Γρηγόριος, παρὰ μόνο ἔψαλε τὸν τριακοστὸ ἕνατο ψαλμό, κι αὐτὸν ὄχι μέχρι τέλος.

Τελικὰ, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δὲν παρέδλεψε βέβαια τὸν Γρηγόριο· φανερώθηκε στὸ ὄνειρό του ὡς γιαντρός καὶ φάνηκε νὰ ἀκουμπᾷ στὸ στομάχι του καυτῆρες λέγοντας: «Φύγε, ταπεινὲ Γρηγόριε, τώρα εἶσαι ὑγιής· δὲν θὰ ἔχεις πιά ἐνοχλήσεις στὸ στομάχι σου ἐξαιτίας τῶν φαγητῶν». Καὶ πράγματι ἔτσι ἐγένε, καθὼς ὁ Γρηγόριος ἐπιβεβαίωνε τὸ γεγονός!...

(*) Δημητρίου Ζ. Σοφριανοῦ, Ὁ Βίος τοῦ Ὁσίου Λουκά τοῦ Στειριώτη, Προλεγόμενα-μετάφραση-κριτικὴ ἔκδοσις τοῦ κειμένου, σελ. 123-125, ἐκδ. «Ἀκριτάς», «Ἀγιολογικὴ Βιβλιοθήκη 1», Ἀθήνα 1989.

■ Μία νέα οικοδομητική επανέκδοσις

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

«Ἐχεις Εἰσιτήριο»;

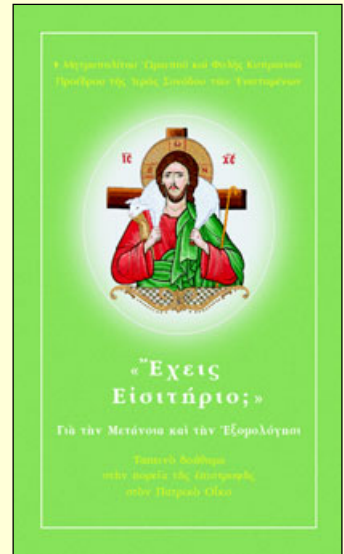
Γιὰ τὴν Μετάνοια καὶ τὴν Ἐξομολόγησι

Ταπεινὸ βοήθημα στὴν πορεία ἐπιστροφῆς
στὸν Πατρικὸ Οἶκο

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ γιὰ τὴν ἑνδεκάτη ἔκδοσι, ἀρκετὰ βελτιωμένη καὶ ἐπηξημένη, τοῦ γνωστοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν βοηθήματος τῶν πιστῶν στὴν ὁδὸ τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς στὸν Οἶκο τοῦ Πατρός, στὴν ἀγκάλη τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τοῦ σωτηρίου Μυστηρίου τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

Ἄναριθμητοὶ ἄνθρωποι ὠφελήθηκαν ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρὸ καὶ μὲ ἀπλὸ τρόπο γραμμένο βιβλίον στὴν Μετάνοια καὶ στὴν ἐπανασύνδεσί τους μὲ τὴν Μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως μαρτυροῦν οἱ πολλῆς ἐπανεκδόσεις του.

Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμεθα ἡ νέα βελτιωμένη καὶ ἐπηξημένη παρούσα ἔκδοσις, ἡ ὁποία εἶναι ἰδιαίτερα καλαίσθητη καὶ ἐπιμελημένη, νὰ συνεισφέρει στὸν ἴδιον ἱερὸ σκοπὸ καὶ νὰ ἔχη τὰ ἴδια θαυμαστά ἀποτελέσματα, μὲ τὴν χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὶς πρεσβείες τοῦ κήρυκος τῆς Μετανοίας Τιμίου Προδρόμου, στὸν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο.

(ISBN 960-8024-10-2)

• Διαστάσεις: 12 x 20 ἐκ. • Σελίδες: 120 • Τιμὴ: 3 €

⊙ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310.

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@hol.gr
καὶ Βιβλιοπωλεῖο «ΝΕΟ ΘΑΒΩΡ», Ἰκτίνου 4, Ἀθήνα, Τηλ./Fax: 210 5227096.

